

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 stycznia 2015 r. znak (...) - 3/07- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu G. T. jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 25 maja 2014 r. w wysokości 12.410 zł, ustalając stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 17 %. Decyzja ta została wydana w oparciu o orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 grudnia 2014 r.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji do tut. Sądu, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu wyższego, adekwatnego do uszkodzeń oraz dolegliwości procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy oraz przyznanie odpowiedniego wyższego odszkodowania za każdy procent stałego uszczerbku na zdrowiu, nadto o zasądzenie od organu na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że w dniu 25 maja 2014 r. uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał uszkodzenia palców prawej ręki. W Szpitalnym Centrum Medycznym w G. na Oddziale (...) Ogólnej, gdzie przebywał w dniach od 25 maja 2014 r. do 26 maja 2014 r. stwierdzono, że przeszedł urazową amputację częściową palców II - IV - ręki prawej. Podniósł, iż lekarz orzecznik ZUS ustalił, uszczerbek na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 17 % jednak poczynione ustalenie wysokości poniesionego uszczerbku nastąpiło z naruszeniem przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Powołując się na wskaźnik stanowiący załącznik tego rozporządzenia podał, że za utratę palca wskazującego prawej ręki w zakresie paliczka paznokciowego i środkowego powyżej 1/3 stopień uszczerbku na zdrowiu powinien zostać określony na poziomie 12 %, natomiast lekarz orzecznik bez oparcia w dotychczas zgromadzonej dokumentacji medycznej przyjął, iż amputacja nastąpiła w zakresie paliczka paznokciowego z 1/3 dalszą paliczka środkowego, co obniżyło stopień uszczerbku z 12 % na 8 %. Również odnośnie palca III i IV lekarz orzecznik przyjął zaniżony, sprzeczny z rozporządzeniem uszczerbek na zdrowiu.

Podniósł również, że ubezpieczyciel A. (...) (...) (...) (...) S.A. orzekł u niego 21 % uszczerbku na zdrowiu. Tym samym, w jego ocenie, decyzja ZUS ustalała wysokość uszczerbku na zdrowiu w zaniżonej wysokości.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie ewentualnie oddalenie. W uzasadnieniu organ wskazał również, że w toku postępowania ubezpieczony został skierowany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 29 grudnia 2014 r. ustalił u badanego 17 % stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 29 grudnia 2014 r. Organ rentowy podniósł, że od orzeczenia lekarza orzecznika nie wniesiono sprzeciwu, ani nie zgłoszono zarzutu wadliwości. Odwołanie ubezpieczonego z dnia 11 lutego 2015 r. zostało złożone po terminie wniesienia sprzeciwu od tego orzeczenia, a zatem wniosek o odrzucenie odwołania jest zasadny. W ocenie organu rentowego zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. T. jest zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G..

niesporne

Do obowiązków G. T. należał między innymi: nadzór nad pracą pakowaczy i brygadzisty brykieciarni w szczególności nad wykonywaniem pracy zgodnie z obowiązującymi na danym stanowisku pracy przepisami BHP i P., wykonywanie prac zgodnie z obowiązującymi na danym stanowisku pracy przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, dbałość o stan BHP i warunki w jakich wykonywana jest praca, niezwłoczne informowanie przełożonych o zaistniałych

nieprawidłowościach w pracy sprzętu i urządzeń, kierowanie pracą zakładu w czasie nieobecności Dyrektora i Kierownika Produkcji.

W dniu 25 maja 2014 r. G. T. podjął pracę o godzinie 14:00 na drugiej zmianie na stanowisku mistrz zmiany. W ww. dniu zgodnie z zakresem obowiązków nadzorował proces produkcji. Około godziny 19:00 wystąpił problem z Urządzeniem Oczyszczającym powietrze (...) typu (...) 80-1,8; nr 28/a/ (...). G. T. przystąpił do zdiagnozowania i usunięcia przyczyny awarii. Wyłączył sterowanie urządzeniem na tablicy sterującej znajdującej się w pomieszczeniu hali brykociarni po prawej stronie na ścianie po wejściu do hali przez drzwi ewakuacyjne w odległości około 3 metrów od urządzenia znajdującego się na zewnątrz hali naprzeciwko urządzenia (...), następnie wyjął spod filtra worek zbierający pył (baks), który pozostawił pod filtrem na 3 paletach, ponieważ był wypełniony w 3/4 części. Lej filtra (część na której mocuje się baks) był zabity odpadami brykietu i węgla. Aby go oczyścić G. T. obstukał cały filtr w miejscu rewizyjnym oraz dozownik przy pomocy młotka. Ponieważ czynności te nie przyniosły spodziewanego efektu podjął się kolejnej próby udroźnienia leja przy pomocy płaskiego, cienkiego kawałka metalu (płaskownika) w taki sposób, że wkładając go do leja próbował usunąć zalegające elementy brykietu i węgla. Próby udroźnienia wykonywał sam, również poprzez kilkukrotne włączanie i wyłączanie sterowanie dozownikiem. M. L. był brygadzystą wydziału. G. T. poprosił go by podszedł do tablicy sterującej i wyłączył, a następnie włączył sterowanie dozownikiem. M. L. wykonał polecenie, jednak gdy nie przyniosło to spodziewanego rezultatu powrócił na halę do swoich obowiązków. G. T. natomiast nadal pozostał przy filtrze podejmując czynności celem wyczyszczenia go gdy M. L. ponownie przyszedł do G. T. który nadal udrażniał podszedł do tablicy sterującej, włączył sterowanie dozownikiem w wyniku czego G. T. uległ wypadkowi. Po zdarzeniu G. T. udał się przez halę do szatni, po drodze poinformował M. L. o zaistniałym zdarzeniu.

niesporne, a nadto

dowód: - protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 4-7 akt wypadkowych

W wyniku zdarzenia G. T. doznał amputacji urazowej części palców II, III, IV ręki prawej.

niesporne, a nadto:

dowód: - zaświadczenie o stanie zdrowia dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego wydane przez lekarza prowadzącego leczenie k. 1 akt dokumentacji lekarskiej, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 3 akt dokumentacji lekarskiej

Pogotowie ratunkowe zabrało G. T. do Szpitalnego Centrum Medycznego w G., gdzie na Oddziale (...) dokonano opracowania chirurgicznego ran, wykształcenia kikutów palców II, III, IV ręki prawej, AT. W związku z deformacją i przeczulicą kikuta palca IV ręki prawej w dniu 26 września 2014 r. w gabinecie dr P. S. usunięto pozostały fragment paliczka ze stawu międzypaliczkowego.

niesporne, a nadto:

dowód: - karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 3 akt dokumentacji lekarskiej, - informacyjna k. 4 akt dokumentacji lekarskiej

Ubezpieczyciel G. A. Towarzystwo (...) S.A. orzekł u ubezpieczonego uszczerbek na zdrowiu na poziomie 21 %.

niesporne, a nadto

dowód: - pismo z dnia 31 grudnia 2014 r. k. 4

Badający ubezpieczonego w dniu 29 grudnia 2014 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdzając u ubezpieczonego urazową amputację palców II, III, IV ręki prawej oraz upośledzenie wykonywania funkcji precyzyjnych ręki prawej orzekł 17 % stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 25 maja 2014 r. Na podstawie

punktu 137 c tabeli orzekł 8 % uszczerbku, na podstawie punktu 139 a tabeli orzekł 6 % uszczerbku, na podstawie pozycji nr 139 a tabeli orzekł 3 % uszczerbku.

dowód: - opinia lekarska z dnia 29 grudnia 2014 r. k. 6 dokumentacji lekarskiej, - orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 13 akt wypadkowych.

Od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 29 grudnia 2014 r. ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu, nie został zgłoszony również zarzut wadliwości orzeczenia.

niesporne

G. T. skarży się na zaburzenia czucia w obrębie kikutów palców II i III oraz przeczulicę kikuta palca IV ręki prawej. Skarży się na trudności w wykonywaniu precyzyjnych czynności prawą ręką.

dowód: - karta informacyjna k. 4-5 akt dokumentacji lekarskiej, - opinia biegłej z zakresu chirurgii k. 28, - opinia biegłej z zakresu neurologii k. 63

U G. T. stwierdza się w obrębie ręki prawej brak paliczka paznokciowego i części paliczka środkowego w 1/3 bliższej palca II, brak paliczka paznokciowego i części paliczka środkowego palca III, brak paliczka paznokciowego palca IV ręki prawej.

U G. T. stwierdza się stan po amputacji urazowej częściowej palców II, III i IV ręki prawej z upośledzeniem funkcji ręki prawej u osoby praworęcznej.

Przebyta w czasie pracy amputacja urazowa częściowa palców II, III i IV z ograniczeniem funkcji chwytnej ręki prawej u osoby praworęcznej spowodowała stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 21 % (pkt 137 d – 12 %, 139 a – 6 %, 139 a – 3 %)

dowód: - opinia biegłej z zakresu chirurgii k. 28, - uzupełniająca opinia biegłej z zakresu chirurgii k. 50

U G. T. nie doszło do uszkodzenia układu nerwowego.

dowód: - opinia biegłej z zakresu neurologii k. 63, - uzupełniająca opinia biegłej z zakresu neurologii k. 84

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu wypadków przy pracy reguluje ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 z późn. zm). Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Oznacza to, że aby uzyskać uprawnienie do odszkodowania pracownik musi:

1. ulec wypadkowi przy pracy,
2. doznać stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
3. uszczerbek winien pozostawać w związku przyczynowo-skutkowym z wypadkiem.

Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Oznacza to, że aby zdarzenie mogło być uznane za wypadek przy pracy musi spełniać następujące warunki:

- mieć charakter nagły
- być wywołane przyczyną zewnętrzną
- powodować uraz lub śmierć
- pozostawać w związku z pracą.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem był fakt, iż zdarzenie, jakie miało miejsce w dniu 25 maja 2014 r. z udziałem G. T. miało charakter wypadku przy pracy. Sporną w sprawie pozostawała okoliczność w jakiej wysokości doznał uszczerbku na zdrowiu na skutek wypadku przy pracy w dniu 25 maja 2014 r. Ubezpieczony kwestionował bowiem orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, które było podstawą wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżonej decyzji, a w którym lekarz orzecznik orzekł 17 % uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sądowych i aktach rentowych. Żadna ze stron nie kwestionowała rzetelności sporządzenia i prawdziwości treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla przyjęcia właściwych ustaleń faktycznych w sprawie.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 234, poz. 1974 ze zm.), wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i zawierające tabelę oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu. Poszczególne punkty tej tabeli odpowiadają rodzajom różnym rodzajom urazów i przypisują im stosowną do następstw urazów oceną procentową uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na fakt, iż ocena stanu zdrowia ubezpieczonego wymagała wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych z zakresu właściwego dla rodzaju urazu doznanego przez ubezpieczonego, a mianowicie biegłego lekarza specjalisty z zakresu chirurgii G. W. oraz neurologii T. P..

W opinii, która wpłynęła do Sądu w dniu 14 września 2015 r. biegła z zakresu chirurgii stwierdziła, że w wypadku przy pracy w dniu 25 maja 2014 r. u G. T. doszło do amputacji urazowej częściowej palców II, III i IV ręki prawej z upośledzeniem funkcji ręki prawej u osoby praworęcznej. Badaniem przedmiotowym biegła stwierdziła w obrębie ręki prawej brak paliczka paznokciowego i części paliczka środkowego w 1/3 bliższej palca II, brak paliczka paznokciowego i części paliczka środkowego palca III, brak paliczka paznokciowego palca IV ręki prawej. Następstwa te biegła oceniła zgodnie z tabelą oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu i tak zgodnie z punktem 137d na 12%, 139a na 6%, 139a na 3%. Biegła zauważyła, że jej opinia różni się od oceny Lekarza Orzecznika ZUS, który ocenił uszczerbek na zdrowiu

8 % przy amputacji wskaziciela na wysokości 1/3 dalszej. U ubezpieczonego amputacja palca II jest na wysokości 1/3 bliższej paliczka środkowego dlatego należy uznać 12 % uszczerbku na zdrowiu. Pozostałe kikuty oceniono jednakowo.

Do tak sporządzonej opinii zarzuty wniósł ubezpieczony. Wskazał, iż biegła w swoich rozważaniach pominęła regulację Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania odnoszące się do „wszelkich innych uszkodzeń w obrębie palca wskazującego” pkt 138 załącznika do rozporządzenia oraz regulację dotyczącą „wszelkich innych uszkodzeń w obrębie palców III, IV i V i odpowiednich kości śródreza (pkt 141). Wskazał, iż pomimo że biegła wskazuje w treści opinii, że ubezpieczony skarży się na zaburzenia czucia w obrębie kikutów palców II i III, przeczulicę kikuta palca IV ręki oraz stwierdza upośledzenie funkcji chwytnej ręki to rozpoznanie to nie znajduje odzwierciedlenia w procentowej ocenie uszczerbku na jego zdrowiu. Podniósł również że kwalifikacja z punktów 138 i 141 nastąpić powinna oddzielnie. Czym innym jest bowiem utrata palców (pkt 137 i 139 załącznika), a czym innym są zmiany czuciowe czy obrażenia określone w punkcie 138 i 141 jako wszelkie inne.

W opinii uzupełniającej biegła G. W. odnosząc się do zarzutów podtrzymała swoją opinię. Wskazała, że badaniem chirurgicznym można ocenić jedynie stan obiektywny - długość kikutów po amputacji i zakres ruchów. Zgłaszane przez wnioskodawcę zaburzenia czucia są subiektywne, a ewentualnie tego typu dolegliwości mógłby ocenić biegły z zakresu neurologii.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu neurologii T. P.. Po badaniu lekarskim i przeanalizowaniu dokumentacji medycznej biegła stwierdziła, że u ubezpieczonego nie doszło do uszkodzenia układu nerwowego, natomiast procentowy uszczerbek na zdrowiu ocenił biegły chirurg.

Do tak sporządzonej opinii zarzuty wniósł ubezpieczony. Wskazał, że biegła w swoich rozważaniach bezpodstawnie nie zastosowała Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania odnoszących się do wszelkich innych uszkodzeń w obrębie palca wskazującego (pkt 138) oraz regulacji dotyczących wszelkich innych uszkodzeń w obrębie palców III, IV, V i odpowiednich kości śródreza (pkt 141). Ubezpieczony podniósł, że rozpoznanie (trudności w wykonywaniu precyzyjnych czynności prawą ręką oraz przeczulica na IV palcu prawej dłoni, osłabienie siły mięśniowej w zakresie prawej dłoni) nie znajduje odzwierciedlenia w procentowej ocenie uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego. Bowiem zgodnie z punktem 138 i 141 załącznika z tytułu wszelkich innych uszkodzeń powodujących ograniczenie funkcji palców w zależności od zakresu tych uszkodzeń, ustala się uszczerbek na zdrowiu dla palca wskazującego od 3 % do 17 %, a dla palców III i IV od 2 % do 7 %. Jednocześnie wskazał, iż we wnioskach przedmiotowej opinii biegła pomija rozważania na temat trudności w wykonywaniu czynności prawej ręki, na które się skarża. Podniósł również, iż biegła nie przeprowadziła testów, które pozwalałyby na stwierdzenie niewystępowania tego typu trudności. Wskazał również, iż biegła neurolog wskazała, iż procentowy uszczerbek na zdrowiu powinien ocenić biegły chirurg, natomiast biegła chirurg podała, że może ocenić jedynie długość kikutów po amputacji.

W opinii uzupełniającej biegła z zakresu neurologii podtrzymała swoją opinię w całości. Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że podczas badania neurologicznego nie stwierdziła ogniskowych objawów neurologicznych, które świadczyłyby o uszkodzeniu ośrodkowego lub obwodowego układu nerwowego. Dolegliwości ubezpieczonego jak osłabienie siły mięśniowej prawej dłoni, czy ograniczenie funkcji prawej ręki spowodowane są częściową amputacją palców II, III, IV prawej dłoni. W związku z tym uszczerbek na zdrowiu powinien być oceniony przez biegłego chirurga, natomiast w ocenie biegłego neurologa nie stwierdza się uszkodzeń układu nerwowego.

Ustosunkowując się do treści opinii uzupełniającej, ubezpieczony podtrzymał swoje dotychczasowe zarzuty jednocześnie wskazując, że biegły sądowy z zakresu neurologii nie określił wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego.

Twierdzenia te w ocenie sądu nie zasługują na uwzględnienie. Biegła neurolog w opinii uzupełniającej omówiła sferę uszkodzeń układu nerwowego, którego dotyczy kwestia zmian czuciowych, o których mowa w pkt 138 tabeli. Jednakże, aby móc zastosować punkt 138 tabeli przy orzekaniu o uszczerbku na zdrowiu przy zmianach czuciowych musi wystąpić m.in. ograniczenie funkcji palca.

Sąd podzielił zatem argumentację biegłych uzasadniającą kwalifikację i ocenę uszczerbkową schorzeń ubezpieczonego. Zdaniem Sądu, w sposób logiczny nawiązuje ona do przeprowadzonych badań i treści zapisów dokumentacji medycznej ubezpieczonego. Sąd uznał za prawidłowe sklasyfikowanie przez biegłego urazów ubezpieczonego oraz dokonaną ocenę procentową uszczerbku w oparciu o zawartą we wskazanym rozporządzeniu tabelę. W ocenie Sądu doznany przez uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego odpowiada przyjętemu przez biegłego z uwagi na powstanie długotrwałych dolegliwości bólowych i istniejących do dziś ograniczeń prawej ręki, które utrudniają funkcjonowanie ubezpieczonego.

Biegła G. W. w sposób jasny przedstawiła i umotywowała wnioski opinii, zgodnie z którymi ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 21%. Zgodnie zaś z utrwalonym orzecznictwem „specyfika oceny dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez Sąd do tych kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienia przyczyn uznania opinii biegłych za przekonujące (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005, II CK 572/04).

Sąd uznał opinię biegłych za rzetelną, jasną, pełną i spójną, a jej wnioski za logicznie skorelowane z rozpoznaniem. Opinia została wydana po badaniu ubezpieczonego oraz analizie dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jego zdrowia, odnosi się też do przesłanek, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie ustalania uszczerbku na zdrowiu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Biegli w sposób wyczerpujący uzasadnili swoje stanowisko, ustosunkowali się do zarzutów i wyjaśnili różnice pomiędzy twierdzeniami organu a wnioskami własnej opinii. Powyższe, przy uwzględnieniu, że biegli to wysokiej klasy fachowcy o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzenia ubezpieczonego przemawiało za uznaniem przedmiotowej opinii za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Dlatego też, Sąd w pełni podzielił stanowisko biegłych i przyjął tym samym, iż ubezpieczony w wyniku wypadku przy pracy w dniu 25 maja 2014 r. doznał 21 % stałego uszczerbku na zdrowiu.

Organ domagał się odrzucenia odwołania podnosząc, iż w sprawie o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy w wypadku wniesienia odwołania od decyzji wydanej na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, w sytuacji, w której ubezpieczony nie złożył sprzeciwu od tego orzeczenia znaleźć powinno zastosowania przepisu art. 447⁹ § 3¹ k.p.c., tj. odrzucenie odwołania.

Niespornym w sprawie było, iż ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 29 grudnia 2014 r.

Sąd nie podzielił jednak stanowiska organu w tej kwestii. Powołany wyżej przepis kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania zaskarżonej decyzji przewidywał bowiem skutek w postaci odrzucenia odwołania, wyłącznie w sprawie o świadczenia z tytułu ubezpieczeń społecznych, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji. Przepis ten przewidywał, że jedynie w sprawach, w których prawo do świadczeń uzależnione jest od niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, sąd odrzuci odwołanie, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. W innych sprawach, w których prawo nie było uzależnione od niezdolności do pracy lub niezdolności

do samodzielnej egzystencji, nie mogło dojść do odrzucenia odwołania z uwagi na niewyczerpanie toku instancji orzeczniczej przed ZUS (tak też w głosie krytycznej do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie o sygn.. akt II UZP 3/14).

Tymczasem przedmiotowa sprawa dotyczyła uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy, a nie niezdolności do pracy czy niezdolności do samodzielnej egzystencji, zatem nie miała w niej zastosowania dyspozycja przepisu art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Co więcej, stwierdzić należy, że począwszy od 20 marca 2015 r. (zatem już po wydaniu zaskarżonej decyzji) przepis zmienił swoją treść w ten sposób, że dodano w nim sformułowanie „albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu” tak, że brzmi on obecnie: sąd odrzuci odwołania w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Wobec wyraźniej zmiany cytowanego wyżej przepisu dokonywanie wykładni rozszerzającej jego treści w poprzednim brzmieniu (przed 20 marca 2015r.) nie jest zrozumiałe.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd, w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję jak w sentencji, a w pozostałym zakresie odwołanie oddalił (ubezpieczony kwestionował bowiem ustaloną przez biegłą wysokość uszczerbku na zdrowiu na 21%).

Orzeczenie o kosztach procesu oparto na treści art. 98 k.p.c. ustanawiającego zasadę odpowiedzialności finansowej za wynik procesu. Koszty te ograniczyły się do wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej, którego wysokość ustalono na podstawie § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 z późniejszymi zmianami).

ZARZĄDZENIE

1. (...);
2. (...) (...) (...) (...) (...),
3. (...) (...) (...) (...) (...) (...) (...) (...) (...) (...) (...),
4. (...) (...) (...) (...) (...) (...).

2.09.2016r.